

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४४०६

Title अनेक विध व्यवस्था प्रकारः

Author x

Extent २९ Age x

Subject धर्मशास्त्र

प्रनेकविध व्यवस्था प्रकारः

अध० द

4406
F. = 29

पणित्तरत्नजीशेवरीपोथीचे

अनेकविधव्यवस्थाप्रकारः

४४० ६

५५

॥ श्रीसरस्वस्सैनमः ॥ उत्तरप्रकारकप्रश्ने श्रीसंकटोद्देव्याः पूजायां पूजकैस्समर्प्यमा
 णं निबन्धत्वेन स्वयं प्राप्य यद्व्यंतथा तत्पूजासंस्काराद्यतनंतथान्यदपि स्वार्जितं
 द्रव्यं सुशियालमिश्रात्वा ब्राह्मणेन तद्धुमिश्रायद्विजाययदत्तंतद्दानं सिध्यत्येव ॥
 तच्च तस्य तदहं यद्येनार्जितमिति स्वसत्तास्पदी भूतस्य यद्येह विनियोगार्हतायाः न य
 विविक्कग्रंथादावुक्तत्वात् । तथा भविष्यपुराणेषु । एवं संमानयित्वा तु मगान्शोधोमही
 पते समहात्मा [REDACTED] वश्वंदुभागासरिज्ञेते ॥ पुरे निवेशयामास स्थापयित्वा दिवाकरे ॥ क
 त्वा धनसमृद्धेतुभोजकाय समर्पयत् ॥ इत्यादिना देवत्वा स्थानाधिकारदानस्य सूर्या

चर्मधिकृत्य स्पष्टमुक्तत्वात् ॥ मीढाराममुनतत्पूजादिद्वयात् किंचिदपि प्राप्नुमर्हति ॥
 प्रापयता दशवचनाभावादिति सर्वशास्त्रनिर्णयः ॥ मि. भा. दो. मुदी १२ संवत् १६३
 पाठशालास्य पंडित प्रधान श्रीरामानंद पंडितानां निर्णयः ॥ अदेयं यश्च गृह्णाति
 यश्चादेयं प्रयच्छति ॥ उभौ तौ चौरवच्छास्यौ दाय्यौ चोत्तमसाहसं ॥ खलभेता
 न्यविक्रीतं क्रेतुर्दोषो प्राकाशिते ॥ हीना दुहो हीनमूल्ये वेलाहीने च तस्करः ॥ इ
 व्यमस्वामि विक्रीतं प्राप्य स्वामी तदाप्नुयात् प्रकाशं क्रयतः शुद्धिः क्रेतुस्ते यं र
 हक्यात् ॥ हतं प्रनष्टं यद्द्वयं परहस्तादवाप्नुयात् ॥ अनिवेद्य नृपे दंश्यः

सतुषसवतिपणान्॥ प्रधावरोधकत्रात्प्रमार्थविधिच्यतदुनरंलि
 रव्यते। कश्चलाख्यायस्कारेणस्यस्यचित्तेनस्ववस्तुजातस्वतेत्रेणप्रति
 बंधकस्वज्ञात्यनेकसमक्षेस्वभ्रातृपुत्रायजंगलाख्याययत्सपत्रेण
 दत्तंतद्वानंसिद्धमेव। ईशास्तेसदनस्यवै इतिरत्नाकरादिधृतनारदव
 चनात्। स्वंदद्यादितिमिताक्षराधृतवचनांतूरात्। स्वैखास्वयमुपास्ते
 र्यइत्यादिस्मृतिदांतत्वधृतविष्णुसूत्राच्चस्वसत्तास्पदीभूतस्ययथेष्टवि
 नियोगार्हत्वसिद्धेताभ्यांयत्पत्यंतंरतंतच्छास्त्रविरुद्धमितितन्मात्र

धने पितृयोरनधिकारः तदीयज्ञातिव्यवहारस्तु न दुष्यति ॥ तदीयज्ञा
 तौ अक्षणेन कलथा व्यवहारस्य बहुषु प्रसिद्धे ॥ तथा च बहस्पतिः ॥ देशजा
 तिकुलानां च ये हर्म्याश्च प्रवर्तिताः ॥ तथैव ते माननीया प्रजाप्रसूतेन्य
 था ॥ उत्तप्रकारकप्रश्ने तदुत्तरं लिख्यते ॥ यत्किंचिदस्तु स्थावरं अंगमं वा
 अनिश्चितस्वामिनां विनादास्पदीभूतं तन्न विक्रेतव्यं यदि रागलोभादि
 ना विक्रयो जातस्तदा परावर्तनीयं स विक्रयस्य तसंभवति तथा च
 कात्यायनः ॥ अस्वामि विक्रयं दानमाधिच विनिवर्तयेत् ॥ नारदोऽपि ॥

क्षम्य

3
 अस्मिन्विषये दानमाधिं विना कृतो यस्तु क्रयो विक्रय एव च । अकृतः स
 तु विज्ञेयो व्यवहारेषु नित्यं शरति एतद्विशये यद्द्रव्यं यथा भूते तत्त्रि
 केत प्रतिनिधि आशारामहस्तादृशीत्वा क्रयकतुर्देयं यदि प्रतिनिधि
 गृहे किमपि न स्यात् तदा यस्य प्रति निधितस्माद्वापनीयं तयोर्ज्ञेयपरा
 जयविति मिताक्षरोक्तन्यायात् । इति व्यवस्थेयं शास्त्रसंमतेति पाठशा
 लास्यपंडितप्रधानश्रीरामानंदपंडितानां निर्णयः ॥ पत्नीदुहितरश्च
 वपितरौ भ्रातरस्तथेति मिताक्षरावचनात्पतिपुत्रादिरहितायाः स्म

तायावाहृणाय इव्यं स्थावरं जंगमं वात तत्पतिभ्रातृगामिनस्तुल्य
 तिभागिनेयगामिनं वात तत्पतिभागिनेयपुत्रगामिनीति पाठशालास्य
 डितप्रधानरामानंदपंडितानां निर्णयः॥ अपुत्रस्य तिस्रधनं
 पत्न्याद्यभावे य आसन्नतरः स तद्गामी॥ तथा च व्यवहारमाधवे।
 बहस्पतिः॥ बहवो ज्ञातयो यत्र सकुल्या बांधवास्तथा। यस्तसन्नत
 रस्तेषां सो न पत्यधनं हरेत्॥ अर्घ्याक्षपातिक्रमद्वन्द्वतुभार्या
 पहारकः॥ पंचाशत्पणिको दंड एवामिति विनिश्चयः॥ प्रोष्यप्रग

गत्वागतश्च किंचित्कालमेतदिति मिताक्षरा विवादचिंतामणिः॥ ॥ ४
 रूपप्रकारकप्रश्ने उपरस्य विप्रस्य स्थावरादिधने भ्रातृजा मातुर्न पि
 कारः। तत्प्रापकतादृशवचनाभावादिति व्यवस्थेयं पा. ॥
 एवं भूते प्रश्ने नारदः। मृते भर्तृये पुत्राया पतिपक्षः प्रभुस्त्रियाः। विनि
 यो गार्थरक्षा सुभुरणेषु स ईश्वरः। परिक्षीणेषु तिकुले निर्मनुष्ये मि
 राश्रये। तस्मिंश्चैव सत्सु पितृपक्षः प्रभुः स्त्रियाः॥ नारदः। भर्ता
 प्रीतेन यद्दत्तं स्त्रियै तस्मिन्मृते पितृत्वं सायथा काममश्रीयादृथा

द्वास्यावरादृताकात्पायनः॥ भट्टदायौ मृतेपत्यौ विन्यसेत्स्त्री यथे
 षतः। विद्यमानेतु संरक्षेत्क्षययेत्तत्कृतेन्यथा। उक्तप्रकारक
 प्रश्ने तदुत्तरं लिख्यते। अस्वतेन त्रा प्रजासर्वाः स्वतेन पृथिवीपतिः॥
 अस्वतेनः स्मृतः शिष्य आचार्येषु स्वतेन तान् एतान्येव प्रमाणानि भ
 र्ता यद्यनुमन्यते। पुत्रपत्युरभावे वाराजा वापि पुत्रयोरिति व्यवहारमा
 धवधत्तनारदवचनाभ्यां राजाधिकृतकाज्याख्यादिमुद्राचिह्नितं स्वजा
 तिचिह्नरहितमपि पुत्रं प्रमाणं भवत्येवेति॥ उक्तप्रकारक प्रश्ने तदुत्त
 रं लिख्यते। पतिपुत्रादिहितायाः ब्राह्मणजात्यतिरिक्तस्त्रियः। धनं तदभा

वेतदासन्नसत्पतिभ्रातृपुत्रादिगामिनतत्पुत्रदुहितृगामि॥ बह्वोक्तातयोय
 त्रसकुल्याबोधवास्तथा। यस्त्वासन्नतरस्तेषां सोनपत्नधनं हरेरिति व्यव
 हारमाधवादिष्टतद्वत्स्यतिवचनात्॥ एवं भूतेष्वश्वेतदुत्तरं लिख्य
 ते। राजवत्यपेक्षया प्रजायतिभिर्भिन्ना तथा च मिताक्षरायां। बह्वस्यतिः।
 अन्ये वा ये पुरग्रामे महाजनविरोधकाः अनोदेयास्तु ते सर्वे व्यवहारा
 प्रकीर्तिता इति॥ उत्तरप्रकारकप्रश्ने तदुत्तरं लिख्यते॥ गंगाकुरुक्षे
 त्रादिपवित्रस्थाने यत्र कचन प्रदेशे वस्त्रादिस्थापयित्वा तत्र च स्नाना
 दिनित्यनैमित्तिकविधिं कृत्वा गमनसमये स्तोत्रकारिते स्तोपना

ररहितायवायस्मेकस्मेचिद्विजाययदन्तरकुकादियोर्दीयतेतद्दानमेव
नतुदानातिरिक्तभृत्यादिरूप। परम्पूज्यमिति मित्ताक्षरादिधृतनार
दवचनात्॥ दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे देशे काले च
पात्रे च तद्दानं सात्विकस्मृतं इत्यादि महाभारतांतर्गत भगवद्गी
तावचनाच्च। व्याख्यातं चैव मेव गीता व्याख्याने श्रीधरस्वामिना इति
स्वदधात् ईशास्ते स्वधनस्य वै इति वचनाभ्यां यथेष्टविनियोगार्हत्वप्रतिपाद
काभ्यां दानसिद्धेः संसत्तश्चायमर्थः। स्वर्ग्यतस्य ह्यपुत्रस्य धनं स्यादवरजं गमं

वापत्नीसंयताग्रहातिनतुतसत्वेदोहित्रः॥ असुतस्य प्रधीतस्य पत्नीतद्वा
गहारिणीति बहस्यतिवचनात् पत्नीर्भर्तुर्धनहरीयास्यादभ्यभीचारिणीति॥ का
स्यायनवचनात्॥ पत्नीदुहितरइतियाज्ञवल्क्यवचनात्॥ • बहस्यतिः॥ बह
वो ज्ञातयो यत्र सकुल्या बांधवौ स्तथा॥ यस्या सन्नतरस्तेषां सो न पत्यधनेह
रेत्॥ • मृते भर्तुरिभत्तं शंलभेत कुलपालिका॥ यावज्जीवेन हि स्वाभ्यंदाना
धमनविक्रये॥ धां दाने वा धमने वा पि धर्म्मार्थे वा विशेषतः॥ आदाने वा विस
र्जवानस्त्री स्वातंत्र्यमर्हति स्यादरादृतइत्यादि ऋषिवचनैः स्वपतिभ्रातृपु
त्रसत्वे तदनुमतिं विना पतिपुत्रादिरहितानां स्त्रीणां यस्य वस्य चिदुदासीनस्य

स्थावरदानेनाधिकारइति॥ श्रीमद्विरिजापुरस्वधर्माधिकारणीयश्रीम
 द्राजपुरुषप्रेषितपत्रकदंभवधायतदुत्तरं लिख्यते॥ निर्वाणभक्तेन स्वस्य
 चित्तेन स्ववस्तुजातस्वतंत्रेण फले चंद्रायामससाक्षिकहिचानामारव्यपत्र
 द्वारायदत्ते प्रतिश्रुतं वा तन्निधनोत्तरं तद्धार्ययापि ससाक्षिकपत्रेण तथैवानु
 मोदितं तत्तथैव तदीयैषालनीयं॥ ततः किंचिदुद्धृत्यान्यस्मै तद्धार्यतिदातुं
 न शक्नोति यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतं देयं प्रतिश्रुतं चैव दत्त्वानापहरेत्पुनरिति मिता
 क्षराधृतयाज्ञवल्कीयपद्यावयवाभ्यां प्रतिश्रुतादेरपहाराभावात्॥ सकृदानं

२ अदत्तानुपपत्तेर्दाप्यस्तत्सु
 तानात्रसंयमः

ददातीति त्रीण्येतानि सकृत्सकृदिति व्यवहारमाधवीय बहस्यतिवचनखंडे
न सकृदत्ते सत्त्वाभावेन पुनर्दाना संभवाच्च ॥ फले चंद्रनिधनोत्तरमविभक्तपु
त्रत्वेन तत्सुतं क्रम्य भागितै न मितिकात्यायनवचनेन संप्रत्यालमचंद्रा
दय एव तदीयदायाधिकारिण इति ॥ ० ॥ कालिकापुराणे ॥ स्वगात्ररूपि रं
दत्वा ब्रह्महत्यामवाप्नुयात् ॥ मयंदत्वा ब्राह्मणस्तु ब्राह्मणा देवहीयते ॥ इ
तिवचनाद्ब्राह्मणतिरिक्तस्य सकामस्य सर्वस्य स्वगात्रदेनादिकमभ्यनुज्ञा
यते ॥ सितसितसैगमे स्वस्य स्यात्वाधादुपद्रुतस्य बद्धपित्रादिरहितस्य वा
तनुत्यागविधिः कथ्यते ॥ तथा च पद्मपुराणे विष्णु देहत्यागे तथावीराः कुर्वे

तिममसंनिधौ। मत्तनुं प्रविशं त्येव न पुनर्जन्म ते नराः॥१॥ कौर्मि॥ व्याधि
 तो। यदि वा दीनः ~~कु~~ गोवापि भवेन्नरः॥ जंगाय मुममासाद्य यस्तु प्राणान्परित्य
 जेत्। दीपकोचनवर्णभौर्विमानैर्भानुवर्णिभिः। गंधर्वास्तरसां मध्ये स्वर्गमो
 दतिमानवः। ईषितान् लभते कामान् वदति मुनिपुंगवाः। सर्वरत्नमये हि
 वैर्नानाभोगसमाकुलैः॥ वरांगना समाकीर्णैः। मोदते शुभलक्षणाः। गीतवा
 दित्रनिर्घोषैः प्रसुप्तमतिबोधयैते॥ बुध्यते॥ यावन्तलभते जन्म ताव
 त्त्वर्गमहीयते॥ तस्मात्सर्गात्परिभ्रष्टः क्षीणकर्मल्यनुमसः। हिरण्यरत्नसं
 पन्नः समुद्रो जायते कुले॥ तथा बटमूलं समाश्रित्य यस्तु प्राणान्परित्यजेत्॥

सर्वलोकमतिक्रम्य इंद्रलोके सगच्छति ॥ तथा ॥ यागतिर्योगयुक्तस्य सत्वस्य
 मनीषिणः सागतिस्त्यजतः प्राणान् गंगायामुनसंगमे । तथा । गंगायामुनयो
 र्मध्ये कर्षाज्जियस्तुसाधयेत् । महिनां गोप्परो गश्च पंचेन्द्रियसमन्वितः ॥ पावं
 तिरोमकृपाक्षितस्य गात्रे शुमान् दाता बद्धर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥
 ततः स्वर्गते परे भ्रष्टो जंबूद्वीपपतिर्भवति ॥ स भुक्ता सकलान् भोगान् सतीर्थेन
 भूतेनरः । जलप्रवेशायै कुर्यात्सिगमे लोकविश्रुते ॥ शङ्कुगच्छेत्तथा सोमो विमुक्तः
 सर्वपातकैः ॥ सोमलोकमवाप्नोति सोमेन सह मोदते ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टि
 वर्षशतानि च ॥ सर्वतः सर्वलोकेषु मुनिगंधर्वसैवितः । तथा हेमाद्रादिपुराणि

गच्छेन्महापथं वापितु नारगिरिमादरात् ॥ उत्तमान्प्राप्नुयात्सो कान्ता सदाती भवेच्च
 चित् ॥ ब्रह्मणस्याप्यनुज्ञाते तीर्थे प्राणविमोक्षणं ॥ श्रीशिवरहस्ये मणिकर्णिका
 महात्म्ये ॥ यस्त्यज्जैवः पुण्यात्मा तनुत्यागं करिष्यति ॥ कालेन वा बलाद्वापि ह
 मशनादिनाथ वा ॥ कालेन व्याभाविक्तेन बलाद्वात्कारेण शस्त्रघातविषम
 क्षणदिना वा ॥ आदिनेति ॥ जलप्रवेशान्निप्रवेशादयः ॥ तैरात्मघातदोषो नास्ती
 तियावत् ॥ वृद्धौ च पितरौ तस्मात् ॥ भार्या पोष्या पत्युश्च विहाय न कस्याप्यधि
 कारो बलात्प्राणत्यागे ॥ तथा च मनुः ॥ वृद्धौ च माता पितरौ साध्वी भार्या सुतः

शिषुः॥ अप्यकार्यं शतं कृत्वा भर्तव्यामनुरञ्जनीत् ॥ नारी भर्तारिमासाद्य
कुणपं रहते यदा अग्निर्दहति गात्राणि आत्मानं नैव पीयेत् ॥ बालग्राही य
था व्यालविलादुद्धरते वलात् ॥ पततं नरके यो रे उद्धरेत् सह गामिनी ॥ दिव्यवर्ष
प्रमाणेन तिस्रकोट्योऽर्द्धकोटयः ॥ तावत्काले वसे स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥
तदंते च वते लोके कुले भवति धीमतां ॥ महः प्रीतिमवाप्नोति स पूजन्मखगेश्व
र ॥ सिंहव्याघ्रनरे वापि स्वगात्ररूपि रंतथा ॥ न दद्यात्प्राणमद्यंतथा देवै
कदाचन ॥ सिंहव्याघ्रनरां दत्वा ब्राह्मणेन रवं ब्रजेत् ॥ हतपि स्यात्सहीनायुः सुख
सौभाग्यवर्जित इत्यादि निषेधेन तदतिरिक्तस्याभ्यनुज्ञोपनृत्ती सिद्धांतः ॥ १॥

एवं नृते प्रश्ने मिताक्षरायां याज्ञवल्क्यः पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरौ स्यात् तत्सुता
 गोत्रजावं धुः शिष्यस ब्रह्मचारिणः ॥ रामकश्चस्य परामर्शः ॥ कस्य चित्मूलपुरुषस्य द्व
 यो जीययोर्ज्येष्ठा दुहिते वती आसीत् ॥ कनिष्ठा चानपत्या ॥ ते च दुहितरा वपुत्रेण मूल
 पुरुषेण पुत्रिका कृते समजायेताम् ॥ ततो ज्येष्ठा मूलपुरुषस्य वरसीत् ॥ ततः कनिष्ठा
 कस्ये मूलपुरुषदौहित्राय सस्यावरं मूलपुरुषधनं प्रीत्या सर्वं समर्पयत् ॥ तत्रापरो
 दौहित्रः संप्रदानं दौहित्रेण विवदत् ॥ आवयोः पुत्रिका पुत्रयोः सतोर्मातामहीन
 स्वामिनी अस्वामिना च दत्तमिति तत् सर्वं धनं त्वमेवाहमिति किं त्वहमप्यहमिति तत्र
 पुत्रिका पुत्रस्य त्वेमातामह्याः स्वत्वमस्ति न वेति विपश्चित् प्रतिप्रश्नः ॥ तत्रेदं विप

श्रितामुत्तरं॥ पुत्रिकापुत्रसत्वेन मातामह्याभाधिकारो धने॥ द्वादशपुत्राभावे एव प
 लीदुहेत्तरश्चैवेति पत्न्यधिकारश्चैवेति स्वर्यज्ञवल्केनोक्तत्वात्॥ अकृतावाकृतावा
 पियं विदेत्सदृशात्सुतं॥ पौत्रीमातामहस्तेन दद्यात्सिद्धं हरेधनमिति भनूते श्र॥ त
 तुल्यपुत्रिकापुत्रोदायादः सोधवा भवेत्॥ पितुर्मातामहश्चापि निरपुत्रस्य पुत्रवदिति
 देवलोक्ते श्र॥ तन्ममः पुत्रिकापुत्र इति याज्ञवल्केनोक्ते श्र॥ तत्समभौरसमम इति
 तदर्थः॥ शंखलिखितं वा ग्राह्यं॥ स्त्रीधनं कन्यकालभते तदपत्यस्य च द्रव्यकन्यभा
 ग एवेति सूत्रेण पस्यस्येत्यर्थः॥ बोधायनोपि॥ भौरसं पुत्रिकापुत्रं क्षेत्रजं दत्तकं त्रिमौ
 गूढं चैवापविष्टं चक्रभागः प्रचक्षते इत्याह तस्मात्पुत्रिकापुत्रसत्वे मातामह्याः न
 तदपत्यस्येवेति २ वय

स्वत्वमिति शं॥ श्रीमद्भूमिधिकरणगतगुमानिरामकाशीनाथकाशीवाद्यादिप्रति
 वादिवादसंस्तुत्यपत्रांतरात्तत्तदर्थं ज्ञात्वा तत्तद्भूमिधिकृतपेडितैः सह विचारं कृत्वा त
 दुत्तरं लिख्यते॥ कस्यचित्मूलपुरुषस्य द्वयोर्जाययोर्ज्येष्ठा दुहित्रद्वयवती कनिष्ठा च
 न यत्प्रातः तो ज्येष्ठा पत्नी मूलपुरुषस्य वरंसीत्॥ ततः कनिष्ठा ज्येष्ठा पत्नी दुहित्रादिसमवा
 ये मूलपुरुषस्या वरजंगमधनाधिकारी कइति प्रश्नः॥ तत्रेदमुत्तरं॥ दुहितृद्वयस
 त्वेपि स्त्रिया एव पतिधने पूर्वमेधिकारः॥ जीवत्यर्द्धशरीरे र्थं कथमन्यः समाप्नुयात्॥
 अपुत्रस्य प्रमीतस्य पत्नी तद्भागहारिणीति दायभागधत्त बहस्पतिवचनात्॥
 पत्नी दुहितरश्चेत्यादिमिताक्षरा धत्तयाज्ञवल्क्यवचनात्॥ तदनंतरमेव स्मै मूल

बंधक

पूरुषदौ हि नायस स्यावरं मूलं पुरुषदायागतं धनं प्रीत्या तया दत्तं तदपि शा
स्त्रसिद्धमेव ईशासि स्वधनस्य वै इत्यादि रत्नाकरधृता संख्यवचनात् यद्यपि स्त्री
णा भर्तृदत्त स्यावरं विनियोगेनाधिकारस्तथापि दायप्रोप्ते अधिकारो स्तेव यथैवं
स्यावरेष्टमौ तु त्से॥ प्रतिपिंडकसपिंडाद्यभावे तु सुलरामधिकारः॥ यत्तु मूलपुर
षणो भयोः पुत्रिकाकरणं कृतमिति न मातामह्ना धनाधिकार इत्यनधिकृतं शा
स्त्रपंडितैर्नोक्तं तच्चित्यं उभयोः पुत्रिकरणस्य शास्त्रेऽनुक्तत्वात्॥ कलौ दत्तौ रसे
त्तरेषां पुत्रत्वेन निषेधाच्च॥ तथा च नारदः॥ दत्तौ तरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रहः॥
महाप्रस्थानगमनं गोमेधश्च तथा मयः॥ इमां धर्मां कल्पियुगे वर्ज्यामा दुर्मनी
रसे

०९

षिणः। तथा पात्रवक्ष्यटीकायां दृश्यते।। कलावित्तधिकृत्य।। अनेकधा कलापुत्रा
 ऋषिभिर्ह्येपुरातनैः।। न शक्यास्ते पुत्रा कर्तुं शक्नुवन्ति हेनैरेतैर्नैरेति।। किंबहुना।।
 एतद्विषये पुत्रिकरणस्यैवाजातत्वेनैव निर्णीतत्वाच्चेति।। ततः प्राज्यस्थानाधि
 कृतपंथिं तत्र य परामर्ष इति सुधियो विभावयंत्येति सम्प्रत्यक्षमर्थः।।
 उक्तप्रकारेण प्रश्ने तदुत्तरं लिख्यते।। पितृनिधनोत्तरं बहूनां भ्रातृणां पि
 तृर्जितधनविभागे कृते ततो धर्मकृत्यार्थं प्रत्यक्षावशे शितधने यदि
 द्वयोः पुत्रयोः पितृभ्युदयार्थं वापि कूपतडागादिकरणे प्रवृत्तितत्तन्मन्यैरपि

तथैवानुमोदनैकतन्यं ॥ तथा च कर्मविपाके शातातपः ॥ वापिकृपत
 उगादिकरणे विस्तेजधने ॥ निवारयति पापात्मातिर्यग्योतिप्रयति
 म् ॥ इति दानधर्मेश्रोमन्महाभारते एवमेवोक्तं ॥ • व्यवहारमाधवरी
 रमित्रोदययोर्वहस्यतिः ॥ मन्त्रोद्वाहोद्यतो रोगी शोकात्तमृतबालकः ॥ स
 न्नावस्तेभियुक्तश्च नृपकार्योद्यतो व्रती ॥ आसन्नसैमिकः संख्ये कर्षक
 श्चायसंग्रहे ॥ विशमस्याश्च नासैस्त्रीसनाथा ततथैव चेति वचनैरु
 दाहदिविधौ रुठक एमनुचितमिति ॥ • उक्तं च गीतामहात्मने ॥ यतीन्सं

ध्या

पूज्यविधिवत्पादौ मूर्ध्नि प्रगृह्य च ॥ यः पठेद्विश्वरूपाख्यं यतीनां पुरतः स्थितः ॥
यथा लोके यतिं स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा चैव न मनश्नुचिः ॥ शास्त्रमध्ये तथा गीतो स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा
न मनश्नुचिः ॥ स्मृत्येतरे ॥ दर्शनास्पर्शनाश्चैव भाषणादर्थना ह्यते ५ त
क्ष्णदेव पूतः स्नात्वा श्यांगोदके यथा ॥ दृष्ट्वा जन्म खंडेपि ॥ स न्यासिन
श्च स्पर्शनि निष्पापो जायते नरः ॥ दृष्ट्वा च कामतो न त्वाराजस्रस्य फलं ल
भेत् ॥ आचाररत्ने छागलेयः ॥ यतीनां दर्शनं चैव स्पर्शने भाषणे तथा ॥
कुर्वाणः पूयते नित्यं तस्मात्पश्येत्तु नित्यशः ॥ नवमस्यैव गंगो प्रतिभागी

१३
 रथवचनं॥साधवोन्यासितःशतःब्रह्मिष्ठा लोकपावनः॥हरेत्यद्यंतं गंसं
 गान्नेष्टास्तेत्यद्यभिनिदरिः॥प्रपंचसारे॥बहवस्मृतिकर्तारो वेदाश्चापि म
 तानि च॥तथापि पंधा विज्ञेयो यो न शिष्टैर्विगर्हितः॥यद्यपि स्यात्स्वयं
 ब्रह्मात्रैलोक्याकर्षणः क्षमः॥तथापि लौकिकाचारं मनसापि न स्तप
 येत्॥मिताक्षरायां याज्ञवल्क्यः॥कर्मणामनसा वाचा बलाद्दुर्मत्तमा
 चरेत्॥अस्वर्गलोकविदिष्टं धर्ममव्याचरेन्न तु॥इत्यादिवचनैर्य
 तीनां स्पर्शपुण्यातिशय इति॥०॥विभक्तस्य स्वयं तस्य ब्रह्मपुत्रस्य धनं

१३

पत्नी गृह्णाति न मात्रादयः पत्नी दुहितरश्चेत्यादि॥ मिताक्षरा स्पयाज्ञव
 क्ष्यः॥ अस्तु तस्य प्रमोतस्य पत्नी तद्भागहारिणीति ब्रह्मस्पतिवचनाच्चेति॥ ० ॥
 उक्तप्रकारकप्रश्ने चतुर्वर्गचिंतामणिस्य याज्ञवल्क्य भविष्यपुराणेष्वप्यासव
 चनाभ्यामुत्तरमाह॥ पूर्वाह्निकास्तुतिथयो देवकार्ये फलप्रदाः॥ अपराह्निका
 स्तुविज्ञेयाः पित्रर्थे तु शुभावहाः॥ व्रतोपवासनियमे घटिकैका यदा भवेत्॥
 सा तिथिः सकला ज्ञेया पित्रर्थे चापराह्निकी॥ निष्कृष्य श्राये॥ ० ॥ मिताक्षरायां क
 त्यायनः॥ विवाहात्परतो यत्तुल्यं भर्तृकुलास्त्रियः॥ अन्वाधेयं तदुक्तं चल

ध्वं बंधुमुकुलास्त्रियैस्तथा ॥ ० ॥ मिताक्षरायां नारदः ॥ मित्राप्रितेन यदत्तं स्त्रियै
 तस्मिन्मृते पितरः सा यथा काममश्रीयाद्दद्यावास्या वराहते ॥ मिताक्षरा
 यां कात्यायनः ॥ न च भर्ता न च सुतो न पिता भ्रातरो न च ॥ आदाने वा वि
 सृज्वांस्त्रीधनं प्रभविष्यवः ॥ यदि ह्येकतरो ह्येषां स्त्रीधनं भक्षयेद्धलात् ॥
 स वदति प्रतिदाप्यस्यादिउंचैव समाप्नुयात् ॥ ० ॥ पूर्वोक्तिप्रश्नस्यैव प्रतिबन्धनाये
 न मिताक्षरायस्य मुत्तरमाह ॥ स्यावरं द्विपदं चैव यद्यपि स्वयं मिजितं ॥ असं
 भूय सुतान्सर्वान्नदानं न च विक्रयः ॥ सौदाम्यिके स्यावरे स्वाते अकथनेन त
 दतिरिक्ते स्त्रीणां स्वाते चैतितत्वं ॥ ० ॥ उत्तरप्रकारकप्रश्ने मिताक्षरास्य मा

जवक्त्रवचनेन तदुत्तरं दर्शयति ॥ वानप्रस्थयति ब्रह्मचारिणामृक्चभागि
 नः ॥ क्रमेण चार्यसंविध्यधर्मभ्रात्रे कतीर्थिनः ॥ संमतो यमर्थः ॥ ० ॥
 उत्तरप्रकारकप्रश्ने तदुत्तरं लिख्यते ॥ यदि सीतारामः स्वभागिनीपुत्रेभ्यो मयारामा
 दिभ्यः स्ववृत्तिं दत्वा मृतस्तदा तदाने सिध्यमेव ॥ स्वभागान्यदि दद्युरिति न्यायात् ॥
 यदा तदाने संदेहाभावौ तदा तन्मरणे तदंतत्पत्न्या सह ज्यात तत्स्वर्गार्थं स्व
 भगिनीपुत्रदुहितेभ्यो मय्येव यद्वत्तदप्रतिबंधकमयारामादिसत्वेपि सि
 धत्येव स्पष्टीकृतं च दायविभागे तदाह ॥ वासः ॥ मृते भर्तरित्यारभ्य दानानि
 विप्रमुखेभ्यो दद्यात्पुण्यविबुद्धये ॥ इत्येतदंतेन ॥ तत्रैव स्थलांतरे तथा दानं च

वे३

मस्त्रीणां स्वपतीत्यारभ्य दानादिव मप्यनुमतमित्येतेन च ॥ संमतो यमर्थः ॥ ॥
 पारसीक लिखितव्याख्या निशास्त्रार्थे संमतिर्वाक्यानि ॥ श्रीमत्कुलस्ते भभेदे तत्र यावत्सहा
 मिषेकाभावस्तावत्तदीययात्रा भौपितदन्त्यदीपमालिका होलिका प्रकरणे प्रमाणं भा
 वात्तेषामावश्यकत्वं । स्पष्टं चेदं स्कंदपुराणनिर्णयसिंधु भगवानदास ब्रह्मपुराणेषु ॥ तथा
 हि ॥ तथा हि ॥ चतुष्पथश्मशानेषु नदीपर्वतवैश्वसु ॥ रथ्या प्रांगणगोष्ठेषु च त्वरेषु गृ
 हेषु च ॥ दीपमालाप्रकर्तव्या शक्या देवगृहेष्वपि ॥ स्कंदपुराणे ॥ उदसे विवया चैव मि
 त्पारभ्य अकरणे निंदा श्रवणदित्येतेन स्पष्टमेव तत्करणत्वप्रतीतेः । तयोस्तेन हे
 तुहेतुमद्भावाच्चेति ॥ ॥ ॥ उक्तप्रकारकप्रश्नेऽत्यंतमुनिष्यायाः यत्स्यात्वरजंगमा
 त्मबंधनं ब्राह्मणेन दत्तं तत्तदभावे प्रकृत ब्राह्मणपुत्रस्यैव आस्वेव तु भुजिश्या
 सुदोषस्यात्परदारवदिति मिताक्षराधृतनारदवचने न तस्यां दारत्वातिदेशा

१५

दिति॥॥॥पारसीकलिखितशास्त्रार्थसंमतिमाह॥येषुतीर्थेषुयेदेवायेषुती
 र्थेषुयेद्विजाः॥येषुतीर्थेषुमनोयंविचिकिसन्नतत्रतु॥विवादचिंतामणौबह
 स्पतिरपि॥दिशस्थित्याप्रदातव्यंगृहीतव्यंतथैवच॥समवेतैस्तुयदत्तंप्रार्थनी
 यंतथैवतदिति॥॥॥एवंभूतेप्रश्नेव्यवहारमाधवे॥नारदः॥विद्यमानेपिसि
 खितेविद्यमानेपिसाक्षिषु॥विशेषतस्यावरेषुयन्तमुक्तंनतस्थिरं॥सामेतादि
 अनुज्ञामंतरेणपृथ्वीस्यामिनोविचयेअधिकारोनास्ति॥॥॥रामकृष्णस्यायंप
 पारसीकलिखितशास्त्रार्थसंमतिमाह॥परभूमौगृहंरुत्वास्तोमदत्वावसेत्तुयः॥
 सतद्गृहीत्वानिर्गच्छेत्तणकाष्टेष्टकादिकं॥स्तोमंविनावसित्वातुपरभूमावनि

वा

दतः निर्गच्छंस्तु एकाष्टानि न गृहीयात्कथंचन ॥ व्यक्तं चेद नारद वचनं रीर
 मित्रोदय व्यवहारमाधव विवाद चिंतामणिमहानिबन्धेषु संमतो यं शास्त्रा
 र्थः सर्वेषां पंडितानामत्र संमतिः ॥ १॥ पारसी कलियित शास्त्रार्थसंमतिपु
 कारमाह ॥ पुत्रीकरणधिकारे भ्रातृणामित्यादिप्रतिपादिते पुन्नामनरका^{त्रा}स
 कतत्वे नैव निवेशात्तस्य च विनोत्पन्नसवर्णे सन्नयारे च संभवान्न तस्य च
 प्रकृतविशये अभि^नन पुत्रीकरण संभवः ॥ व्यक्तीकृतं चेदमिताक्षरादि
 महानिबन्धे ॥ सवर्णेभ्यः सवर्णसुजायंते हि सजातयः ॥ अनिघेषु विवा
 देषु पुत्राः सेतानवर्द्धनाः ॥ विनास्वेषविधिः स्मृत इत्यादिनेति ॥ १॥ १६

पूर्वोक्तप्रश्ने उत्तरं लिख्यते ॥ कायस्थव्यभिचारजस्य तज्जातौ प्रतिनिधिकर
 णं शास्त्रसंमतं नेति संशयेनेत्येव निर्णयः स्पष्टीकृतं चैतन्मिताक्षरा व्यवहारम
 दूश्यते ॥ ब्राह्मणानां सपिंडेषु कर्तव्यः पुत्रसंग्रहः ॥ तदभावे सपिंडो वा अन्य
 त्तनुनकारयेत् ॥ क्षत्रियाणां स्वजातौ वा गुरुरोत्रसेमोऽपि वा ॥ वैश्यानां वैश्यजाती
 षु शूद्राणां शूद्रजातिषु ॥ सर्वेषामेव वर्णानां जातिष्वेव न चान्यतः ॥ सर्वेण्यः स्वव
 र्णसि जायंते हि सजातयः ॥ अनिद्येषु विवाहेषु पुत्रास्तानवर्द्धना इति ॥ यद्यप्य
 पञ्चसजस्य शूद्रजातीयत्वात्प्रकृतविशये तत्संभवस्तथापि कायस्थत्वव्याप्य
 शूद्रत्वस्याभावान्न तत्संभवः ॥ अन्यथा गोपाद्युत्पादितस्यापि कायस्थादौ दत्त

काद्यापत्तेरिति॥ श्रीशिवस्य स्वस्थापितस्यानादुहृत्यान्यत्र कोट्यावधिद्रव्य
 व्ययेनापि स्थापनेन न भवति यदितत्स्थं शिवलिंगं दग्धं खंडितं स्फुरितं दुर्वृतैर
 पहतं वा भवेदापि तस्मिन्नेव स्थले विधिना मूललिंगं तन्नामकं स्थाप्यं नान्य
 त्र स्पष्टं चैतदग्निपुराणशिवपुराणसिद्धांतशेखरप्रतिष्ठामयूखेषु॥ सुस्थि
 तं दुःस्थितं वापि शिवलिंगं न चालयेत्॥ जीर्णं वाप्यथवा भग्नं विधिनापि न
 चालयेत्॥ यद्द्रव्यं यत्प्रमाणं च लिंगं वा प्रतिमापि वा॥ तादृक्कृतेनैव मानेन
 तद्द्रव्येन प्रकल्पयेत्॥ कारयेन्नन्यमानेन नान्यद्रव्येण तत्पुनः नान्याकारं च
 नान्यत्र स्थापयेत्तद्गुरुत्तमरिति॥ ॥ त्रिषु सोदरेषु विभक्तेषु अपि कीत

दत्तयो भ्रातिपुत्रस्यैकस्य पौत्रपत्न्या स्वस्वपतिस्वश्च श्रुरदत्तककर्तुं यद्भुक्ते
 स्थावरादिधनं दत्तककर्तुं भ्रातृद्वयोत्तराधिकारिभिरनुपभुक्ते स्थावरादि
 धनं तेषु सत्स्वपि स्वदौहित्रयोत्तराधिकारित्वेन दत्तं सिध्यत्येव ॥ स्वतंत्रस्वा
 मिक्त्वत् ॥ अन्यायेनापि यद्भुक्ते पित्रा पूर्वतरैस्त्रिभिः ॥ न तच्छ्रवणमपा
 हर्तुं क्रमात्त्रिपुरुषागतं ॥ परंपन्नयस्य दत्तः क्षितियोननिवारयेत् ॥ स्वा
 मिस्य तापिलेखेन पुनस्तानमवाप्नुयात् इति नारदबृहस्पत्योर्वचनाभ्यां
 स्वतंत्रस्वामिक्त्वस्य सिद्धत्वप्रतिपादनादिति श्रीधरणीधरस्येदं ॥
 एवंविधेष्वन्यस्वरूपे स्थावरविषये स्थावरस्य समस्तस्य गोत्रसाधारणस्य च

नैकः कुर्यात्क्रयं दानं परस्परमते विना ॥ अविभक्ता विभक्ता वा सपिं एण स्या
 यरे समाः ॥ एको ह्यनीशः सर्वत्र दाना धमन विज्रये ॥ मृते भर्तृरि भर्तृ शंभ
 भेत कल्पपालिका ॥ यावज्जीवं न हि स्वाप्त्यं दाना धमन विज्रये ॥ इत्यादि
 वचनैर्यद्यप्यविभक्तं स्थावर विषयं दानं विद्यमानेषु दायादेषु विषेषतस्त्री
 कर्तृकं न सिध्यति तथा व्याहृता चिपुस्त्री भुक्तिरेभ्योगरीयसीत्यादि वचनात्स
 त्वपि दायादेषु सर्वथा स्त्रिया एव त्रे पुरुषिक भोगसत्त्वादि शेषकः ॥ कन्यापुत्रो
 देश्यक दानविषयत्वादायादैर्विभक्तौ विभक्तं संदेहे पि स्वभागान्यदि दद्यु
 स्ते इति नारदोक्तरीत्या स्वात्सदानं स्त्रिया अपि निर्विवादमेवेति पठितराम
 दत्तसंमतमिति दिक् ॥ १० ॥ अनागमे तु यो भुंक्ते बहूँश्च शतान्यपि ॥ चौरदंडे

नतं पापं दंडयेदवनीपतिः ॥ इति याज्ञवल्क्यवचनं ॥ अविभक्तमविभक्ता
वासपिडास्यावरेसमा ॥ एकोह्यनीषसर्वत्रदानाधमनवित्रये ॥ इति
वासवचं । स्वभागान्यदिदद्युस्तेवित्रीणीयुरथापिवा । कुर्युर्धयेष्ठतस्म
र्वमीशास्तेस्वधनस्यैव ॥ इति नारदवचने बृहस्पतिश्च ॥ भुक्तिस्त्रिपु
रविः सिद्धेदपरेषां न संशयः ॥ अनिष्टे सपि एते सकुल्यानां न सिध्य
ति । अस्वामिना तु यद्भुक्ते गृहक्षेत्रापणादिकं ॥ सुहृदं पु सकुल्यानां नैद्रो त
गेन हीयते ॥ विवाहश्चोत्रियैर्भुक्तं राजा मातृस्तथैव च ॥ सुदीर्घेण
पिकात्तेन ते वा सिध्यंतितं तु नेत्यादिवचनैः ॥ ० ॥ मनुरपि वचनं ॥ ॥

भर्त्रा प्रीतेन यद्वत्तं त्रिये तस्मिन्मृते पितरः ॥ सायथा काममश्रीयात् दद्या
 दास्या वसादते ॥ तथा च बृहस्पतिः ॥ अस्मामि वित्रियं दानमाधी च विनिव
 र्तयेदिति ॥ अत्रियं व्यवस्था ॥ दायादेर विभक्तधनस्य पतितस्य पत्युस्तद
 विभक्तधने पत्न्या अधिकारित्वाभावेन तदविभक्तदायादानुमतिविना त
 याकृतं तद्दानं न सिध्यति ॥ पत्न्यधिकारप्रतिपादकानां पत्नी दुहितरश्च
 त्यादिवचनानां विभक्तपतिधनविषयत्वात् ॥ अस्मामी वित्रियं दानमा
 धी च विनिवर्तयेत् ॥ अस्मामि नाकृतोपस्तुदायो वित्रय एव वा ॥ अक
 तस्य तु विज्ञेयो व्यवहारे यथा स्थितिरित्यादिविवादचित्तमणिस्यवचनाच्च ॥

वा

नुक्तिस्त्रिपुरुषीसिष्ये दित्यादिव चनेन त्रैपुरुषिकभोगेन सपिएशानां सत्व
हनेरभाच्चैतिसंख्यावतं निर्णयः॥ पूर्वोक्तानेकवचने प्रश्ने तदुत्तरं॥ गुरुर्या
वज्जीवति तावत्स्वकार्यं करोति। तदभावे च तत्स्थाना पन्नस्तद्धर्मलभत
इति न्यायेन व्रीहिस्थाना पन्ननीवारेषु तद्धर्मप्रोक्षणादिसंपादकेन नाश
हो धनिने दातुमिति निषेधा विषयत्वेन स्वातंत्र्येण च सच्छिष्यास्तद्देवतत्का
र्यं करोति व्यक्तीकृतं चैतन्मिताक्षरायां॥ गोस्वामिस्थानस्य च मठश्चात्रादिनिल
य इत्यादिकोशान्मठत्वेन निर्णयः। तत्स्थानस्थितस्य तादृशशिष्यस्य स्यावरादौ स्वा
मित्वादीशास्त्रेष्वधनस्य वा इत्यादि० दायभागोक्तनारदवचनाच्च भवत्येवाधि
कारः॥ तादृशस्य शिष्यस्य सन्निधाने सच्छिष्याणामधिकारः॥ स्पष्टीकृतं चैत

चैतन्मिताक्षरादिमहा निबन्धेषु संप्रतो यमार्थः॥०॥ पूर्वोक्तप्रश्ने तदुत्तरं लि
 ख्यते। पतिपुत्ररहितया कया चित् स्त्रिया सपति संनिहतसपिण्डसत्वे तद
 नुमतिविनायकसौदायिकासि रित्तं स्वपितृकुलेभ्यो दत्तं तदनुचितं॥ अपुत्रा
 शयने भर्तुः पालयंती ब्रूते स्थिता। मुंजीतामरणं क्षांता दायादा ऊर्द्धमाप्नुयु
 रितिकात्मा यनवचनेन तस्याः संनिषेधात्॥ तत्प्रतिप्रसवकल्पेपि भर्तुः भौ
 र्धदेहिकक्रियार्थं अर्थानुरूपं भर्तुः पितृव्यादिभ्यो देयात् दद्यात्॥ तदाह ना
 रदः॥ मृते भर्तृर्यपुत्रायाः पतिपक्षः प्रभुः स्त्रियाः॥ विनियोगार्थं रक्षासुभ
 रणेषु स ईश्वरः॥ पारिदशीणे पितृकुले निर्मनुष्ये निराश्रये॥ भर्तृपक्षेषु चासत्सु
 पितृपक्षः प्रभुः स्त्रियाः॥ इत्यादि दायविभाक्तौ संदर्भपर्यालोचनया दाना

पति

न्युपगमपक्षेपितदनुमतिं विना तन्निषेधाच्चेति ॥ ० ॥ उत्तरप्रकारकपक्षेपि
 तपर्यन्तरहितस्योपरतस्य स्यावरादिधने स्नुषासत्वेपि वैमात्रेयभ्रातुरधिकारः
 ॥ किंतु स्नुषाभन्नादादन्तंतो लभेत् ॥ यद्यसौ भ्राता धनितः पित्रोऽढायाः
 पुत्रो न भवति तदा स्नुषाया एव तद्धनेधिकारः ॥ भ्रातरस्तथेति याज्ञ
 वल्क्योक्तेः ॥ पौनर्भवस्तथेत्यादिना तस्य धनाधिकारनिषेधात् ॥ ० ॥ १ ॥
 उत्तरप्रकारकपक्षे श्रद्धेनोऽढायामुत्पादितस्य प्रमीतस्य स्यावरादिधने न तत्पौन
 र्भवं भ्रातुस्त्वजातौ व्यवहार्यत्वेपि समाचारेण सर्वजातीनां धनाधिकारानधि
 कारप्रत्यायकमनुवचनाभ्यां नाधिकारः ॥ स्नुषाया एव सर्वधनाधिकारः ॥ १

तथाचमनुः। पौनर्मवत्तशौद्रश्च षडदायादबांधवा इति। अनंतरः सपि
 एडाद्य इत्यादि च ॥०॥ परस्मीकलिरिव तशास्त्रार्थप्रमाणतुपाठशालातः
 प्रेषितपूर्वपत्रे यदपि स्वपितृसपिण्डसमानोदकानां सन्निहितरिक्थं
 तराभावे पूर्वषट्स्य तद्विष्य हरत्वमुत्तरषट्स्य तु न नास्ति बांधव
 त्वं तु पुनः समानगोत्रत्वेन सपिण्डत्वेन चोदकप्रदानादिकार्यकरत्वं व
 र्जद्वयस्यापि सममेवेति व्याख्येयमित्येतेन मिताक्षरायां च व्यक्तमिति
 तत एवावधार्यमिति ॥०॥ यदपि मनुना पुत्राणां षट्स्य मुपन्यस्य पूर्वष
 ट्स्य दायादबांधवत्वमुत्तरषट्स्य दायादबांधवत्वमुत्तं औरसक्षेत्रञ्च

२१

श्रैवदत्तकत्रिमएवच॥ गुढोत्पन्नोपविधश्च दायादाबोधवाश्चषट्॥
 कानिनश्चसहोदश्चकृतः पौनर्भवस्तथा॥ स्वयंदत्तश्च शौद्रश्चषड्दा
 यादबोधवाइति॥ ०॥ पारमिकलिखितशास्त्रार्थप्रमाणमाह॥ आधाता
 यत्रैवैनस्याधनीबेधंनिवेदयत्॥ राजस्ततः सविज्ञातोविज्ञेयइतिधार
 णा॥ सव्यधिकंगृहीत्वातुशेषंराजन्यथार्पयेत्इतिसंमत्तौयमर्थः॥ ०॥
 विषयविषेशोदंशभावमाह॥ चतुष्पादकृतोदोषोनापेहीतिप्रजल्पतः॥
 चतुष्पादेर्गजजादिभिः॥ कृतोदोषोमनुष्यमारणादिरूपोऽसौगवादि
 स्यामिनो न भवति॥ अपसर्पेतिप्रवर्षेणउच्चैर्भाषमाणस्येति॥ ९॥

प

२२

८

२३

कश्चिदपुत्रः सपिण्डो विभक्त एव निधने गतस्तदा स्तदीयधनभाजः सपि
 ण्डः पत्नी तु ग्रासाच्छादनं लभते यदी च सपिण्डो विभक्त एव स्वर्ग्या तस्त
 दातुं त्नी तदीयं कस्मिन् धनं लभते स्पष्टं तन्मिताक्षरायां पत्नी दुहितर
 श्वेत्त्यादिना ॥ ० ॥ पूर्वोक्तप्रश्नस्योत्तरं तु ॥ पत्नी दुहितरश्चेत्यादिना
 मिताक्षराया व्यक्तीकृतमिति तत एवावधार्यमिति ॥ ० ॥ प १ ॥
 पूर्वोक्तप्रश्नं विचार्य तदुत्तरं लिख्यते ॥ माता मरुमातुं तदीयं त्नीनां स
 ध्ये पूर्वमाता मनिधने पश्चान्मातुलनिधने वशिष्ठो स्तदीयभार्ययोर्म
 ध्ये तदीयधनं अधिकारिणी केति प्रश्ने मातुलपत्न्येवेति निर्णयः पत्नी दु

८

दुहितरश्चेति स्मरणत् । मातामहपत्नी तु त्रासाद्वाहनमात्रं लभत इति ॥०॥ २
 पूर्वाक्षपश्चेतदुत्तरं लिख्यते ॥ मातामहपुत्रे मातुले सति मातामहे पूर्वमृते मातु
 तुलस्यैव सर्वधनाधिकारः ॥ तस्मिन्मरणे तत्र तत्पत्न्या एव स्वत्वं न दोहित्रस्य प
 त्नी दुहितर इत्यादिवचनात् व्यक्तीकृतं चैतत्पूर्वमपीति ॥०॥ सुधर्मासदृशसुव
 र्णकोटाख्यन्यायशालातोमहीमहीन्द्रचितकाशिस्थपाठशालानिवेशितपंडि
 तानां सविधेप्रश्ना आगताः तानां लोच्यतत्रस्थे पंडितैर्यथाशास्त्रमुत्तराणि लिख
 त्ति ॥ तत्र प्रमाणानि ॥ पद्मपुराणे स्वंदपुराणे च ॥ आदित्यगणनाथं च देवीसूद्रय
 धात्रमं ॥ नारायणं विश्वद्वारख्यं मंते च कुलदेवताः ॥ पूजयेदिति शेषः ॥ ब्रह्मैव
 तत्प्रकृतं खंडे । गंगातोयमुपस्पृश्य मिथ्यायदिवदे जनः ॥ स याति कालमृत्तं च या

वद्वैब्रह्मणेवयः॥ करोतिमिथ्याशपथंतुल्यस्पायोहिमानवः॥ सयाति कुंभीपावेच
 पावद्रिंदाश्चतुर्दश॥ मिताक्षरायां॥ देवतापितृपादांश्चदत्तानिसुकृतानिच॥ स्पृ
 शेच्छिरांसिपुत्राणंदाराणंसुहृदांस्तथा॥ वीरमित्रोदये॥ एभिरेवनिर्गुणोसाधू
 नादिव्यमर्हति॥ कालिकापुराणे॥ लिंगस्थांपूजयेद्देवींपावकेप्रतिमासुच॥ श्यामा
 रहस्येपुरश्चरणप्रकरणेविधानगमयेत्कालंद्यूतक्रीडादिनासुधिः॥ गमयेद्देवता
 पूजाजपयागस्तवादिना॥ रुचावान्यतरुर्गुर्यादितरोवर्तयेच्छिर इति याज्ञवल्क्यवच
 नेनार्थिप्रत्यर्थिनोरन्यतरस्यैवशपथउक्तः॥ शुद्धिविवेकेमरीचिः॥ यस्मिन्देशेचयच्छौ
 चंधर्माचारश्चादृशः॥ तत्रतन्नावमन्येतधर्मस्तत्रैवतादृशः॥०॥ उक्तप्रकारकप्रश्ने॥
 गुलाबरागस्योद्देहिक्कादिकर्मणिमातृसपिंडतयावैद्यनाथस्यैवाधिकारोनतुवीरेश्व
 रपुत्रस्यपुत्राभावसपिण्यमातृसपिण्याः॥ शिष्याश्चदयुरित्यौद्देहिकप्रकरणेमिता

का

23

भिताक्षराधृतगौतमवचनात्॥ तथा मोतीरामेयमुद्रारातद्वयगुलाबरामायदातुं प्रति
 श्रुतं तत्रापि तदोद्दिष्टादिकर्मकर्तुं वैद्यनाथस्यैवाधिकारो न तु गुलाबरामेण प्रीतिप्रति
 श्रुतद्रव्ययोर्वैणिजोः॥ एवमेव गुलाबरामेण यन्मुद्रारातपंचकं मोतीरामायदातुं प्रति श्रुतं
 तत्र तन्माह कर्तुं वैरिश्वरस्यैवाधिकारः अरुत्वाप्रेतकार्याणि त्यादिका त्यायनोत्तेरि
 ति परामर्शः॥ ०॥ कारसीकलिखितशास्त्रार्थसंमतिरुच्यते ब्राह्मणस्त्रीणां सहगमनं
 नानुगमनं॥ अन्यासां तूभयं॥ तथा च निर्णयसिंधौ मनुः॥ ब्रह्मचर्यं चरेद्वापि प्रविशे
 दाहुताशनं॥ न मृयेत्यादिनिषेधवाक्यानि तु पृथक् क्वचित्तिपराणि॥ पृथक् क्वचित्समाप्त
 मास्त्यनविभागं तु महति॥ अन्यासां चैव नारीणां स्त्रीधर्मयं परस्मृतः॥ इत्युक्तं सोत्ते
 व्यक्तीकृतं चैतन्निर्णयसिंधौ॥ अस्थिदोहपलाशदोहवानपृथक् क्वचित्तिदोषः॥ अंगत्वे
 न स्थानापत्त्या वा शरीरतुल्यत्वादित्यादिना॥ संक्षेपमर्थः॥ ०॥ उक्तप्रकारकप्रश्ने तदु

24

तरलिश्यते। स्वधनार्जितस्यावरायाः स्ववस्तुजातस्वतेत्रायाः पतिपुत्रादिचिह्नतायाः
 स्त्रीया अपि स्त्रीधनानि रित् धनदाने यावज्जीवं भर्तादिकुलपारतं च ॥ तथा च दाय
 भोगे कस्याय नः। अपुत्राशायने भर्तुः पालयेती गुरो स्थिता। जुजिता मरणदृष्टेता
 दायदाकुर्यमाप्नुयुरिति। यदि चैव वशात्तदनुमत्यापि पत्युपकारार्थं ब्राह्मणाय
 विष्णुप्रीत्यर्थं दत्तवती तदा तद्दानं सिध्यत्येव श्वत्सुपवायस्तु भवत्येव ॥ स्पष्टीकृतं
 चैतद्वैतद्वैतस्य शिरोमणिना दाक्षिणात्यमिताक्षरादिप्रधद्वयलोचने तु ईदृश
 विषये तु तस्यास्मात्तं च ॥ तद्दानं परावृत्य भावश्च सिद्धः ॥ स्पष्टीकृतं चैतन्मिताक्ष
 रायां दत्तानां परेत्पुनरित्यादिनेति परामर्शः ॥ १० ॥ अथ मते भर्तारि चतुर्वर्णस्त्री
 णां ब्रह्मचर्यं सहजमनं चोक्तं ॥ तदाह विष्णुः ॥ मते भर्तारि ब्रह्मचर्यं तदन्वरोहणं वेति। २४
 सहजमनं फलापि क्यमाहूरीतः ॥ यावच्चामते पत्युस्त्रीचात्मानं न दाहयेत् ॥

तावनमुच्यते सा हि स्त्री शरीरात्कथंचनेत्यादिना ॥ अयंचा स्त्री एणं सरजस्कानाम
 गर्भिणीनामवालापत्यानामा चोडा लं व्यभिचारिणी व्यतिरिक्तः साधारणो धर्मः ॥
 तथा च बहूना रदोये ॥ राजवर्यप्रिये सा धीमा कुरु स्वाति सा ह सं ॥ तवोदरे च त्रवर्ति
 शत्रुहंता च तिष्ठति ॥ वालापत्या च गर्भिणी एषो ह्यदृष्ट रजसस्तथा ॥ राजस्व लाराजमुते
 नारे हति चितो मुने इति ॥ स्त्री रिणीनां गर्भीणीनां पतितानां च योषितामित्यादिना
 स्थिति संग्रहोक्तेः ब्राह्मणी व्यतिरिक्तानां सर्वासो सहगमनमनुगमनं ^{प्रवि}मिति ब्राह्मण
 स्तुनानुगमनं केतुपथकृचितिनिषेधात्सहगमनमेव ॥ पृथक् कृचितिं समास्त्य
 न विमा गतुमर्हतीति भरद्वाजवचनात् ॥ एकस्मिन्नेत्रवदो हे जाते सति पृ
 थक् कृचि तिरित्युच्यते ॥ तेनामत्रवदो हे जातेः स्थापण शिरेण वा दाह काले ब्राह्म

एषाश्च नैव निषेधः॥ अंगत्वेन स्थानापत्त्या वा शरीरतुल्यत्वादित्युक्तं निर्णयसिंधौ॥
 विप्राग्रहाणादभ्यासां मेत्रवदाहेय्यनुज्ञागम्यतेति निष्कर्षः॥ ०॥ पादार्धगुरुद
 क्षिणाशद्वाभ्यां किमभीधीयते तच्छ्रद्धादितं स न दशद्वेन रव्या तं पत्रं प्रमाणत्वे
 न सर्वदा न वत्तते न वेति हन्या यशालाप्रभु कर्तैर्निर्णयः॥ अर्हणार्हचरण
 पणार्हद्रव्यं पादार्धशब्देनाभिधीयते गुरुदक्षिणाशद्देन तु वेदाध्यापनमंत्रोपदे
 शादिना कृतोपकारस्य गुरोः श्रुत्युपकाररूपे स्मदानार्हवस्तु चेत्ते॥ तयोरन्यत्तरे
 ण ताभ्यां बाधटिलमागमात्मकं पत्रं प्रमाणतया सर्वदा न वत्तते एव पादार्धगुरुद
 क्षिणारूपस्य द्रव्यस्पदत्तस्य विहितमार्गश्च यत्वेन दत्तो तर्गतत्वात् तथा च दत्त्वा
 नापहरेत्पुनरितियाज्ञवल्क्यवने व्याख्यानावसेरे समाहमिताक्षराकारः न्याय
 मार्गेण यद्वत्तं तत्साप्तविधमपि पुनर्नापहर्तव्यं तथैवातु मंतव्यं सप्तविधदत्तस्वरू

पमुक्तं नारदेन । परममूल्यं नृतिस्तुष्ट्यास्नेहाप्रत्युपकारतः स्त्री शुल्कानुग्रहार्थं च दत्तं
 दानविदो विदुरिति प्रत्युपकारत उपकृतवते प्रत्युपकाररूपेण अनुग्रहार्थं मदृष्टार्थं
 दत्तं तदेतत्सप्तविधं दत्तमेव न प्रत्याहरणीयं तत्प्रत्याहरतुर्दण्डवतानारदेनोक्ता अदे
 यदायकोटं उस्तथा दत्तप्रतीच्छ्व इति तथा वीरमित्रोदये । उपकारार्थं दत्तं सफलं भव
 तीति दर्शयितुं नारदो ह्यमातापित्रोर्गुरौ मित्रे वीर्ते चोपकारिणि दीनानाथविशिष्टेभ्यो दत्तं
 तु सफलं लभेदिति यः पुनः प्रतिश्रुतं न ददति दत्तं वा पहरति तस्य दोषमाह हारीतः प्र
 तिश्रुतार्थादानेन दत्तस्य छेदनेन च विविधान्नरकान्यालितिर्यग्यौ नो च जायते इति त
 स्माद्याज्ञवल्क्यादिस्मृतिमिताक्षरादिनिबंधपर्यालोचनया विहितमार्गेण दत्तस्य
 पुनरादानाभावसिद्ध्या तत्प्रत्युपकारस्य सर्वदानुवृत्तिरेवास्माकं प्रतिभातीति संक्षेपः ॥०॥

संतोषरामाभिधस्य कस्यचिच्चत्वारः पुत्रा भ्रासंस्तेषु द्वां न्यामनसाराममया रामाभ्यां भ
 गवंतरायवां कडा संज्ञा धनिका दण्डाय विश्वासाय तत्सविधे जनकाजितं समग्रं ग
 दं माधी कृतं तदंधकीकरणं नेतरं गृहार्द्धभागभाजौ सीतारामे छारामाभिधे म्योद्ध
 वन्योतत्पुत्रौ कालाधीनौ संवतौ ततः सीतारामात्मजः परमानंदाभिधस्वतातभाग
 भागजित इछारामस्य चात्मजा स्वजनकभागे प्रतिष्ठिता बभूव संप्रतितु सीतारामसु
 तश्च परमानंदभागनेयोऽस्ति स चेछारामसुताया औद्धदेहि कंकतवान्ततः सीतारामे
 छारामयोर्भाजं गृहार्द्धं सीतारामदौहित्रस्य स्वस्यात् किंवा मयाराममनसारामे परि
 संसाधित एस्योक्तार्थिनो लब्धविजयपत्रसिखितरूप्यमुद्राप्रदानाय तद्गृहं सम
 ग्रं विचर्य एण्डमिति पाठशास्त्रास्य पंडितान्प्रतिन्याय शास्त्राप्रभुं कृतं प्रश्ने तत्कृतौ नि
 र्णयः ॥ सीतारामस्य दौहित्रः स्वमातामहं राग्रहणयोग्यस्तथेछारामदुहितुरप्यन्यस्या

रा भागिनो भावादेतस्य च तदोद्देहि कर्मकारित्वात्संबंधित्वा चायमेवांशाहर
 णार्हः यथाहविष्णुः ॥ अ पुत्रपौत्रसंताने दौहित्र धनमाप्नुयुः पूर्वेषा तु स्वधा
 कारे पौत्र दौहित्र कामता । इति मनुरपि । अकृता वा कृता वापि यं वि
 दत्सदृशं सुतं पौत्री माता महस्तेन दद्यात्पि लंहर धर्ममिति । तथाह
 यभागे पितुरपि पौत्रपर्यं ताभावे पितुर्दौहित्रस्याप्यधिकारो बोधव्यं ।
 अनिकदौहित्रस्येवेत्युक्तं तथा वीरमित्रोदये योगीश्वरवचने बंधु
 पदेन मातुलाद्युपलक्षणा मित्युक्तत्वात् तथा दायभागे मनुवचन
 गतसकल्यपदव्याख्यावसरे सकुल्यो बद्धप्रपितामहादिसंततिरि
 त्युक्त्वा च भागनेयादिनामपि संग्रहतस्मान्मिताक्षरादिधृतध्यादिव

27

चनैस्तत्कृतव्यवस्थयाचसीतारामदौहित्रःसीतारामपुत्रस्यइषाराम
 कन्यायाश्चाभावेतद्भागभागप्रवितुमर्हतित्यस्माकंप्रतिभाति॥०॥७
 धर्मप्रदीपे।सुतश्चवयसाधिक्येमातायदिकनीयसीपित्रपिंडप्रदानार्थंरा
 ज्यार्थधारयेच्चतं॥संग्रहीतपुत्रस्यसत्तिसहजतमेयेअन्येषामनधिका
 रः।सर्वशास्त्रसंमतःबहुलेखनेनालं॥सिंहवाजपेयेव्यवहारसंबद्धे॥
 पितृभ्रातृसुतेयान्यंपुत्रत्वेनाभिवांछति॥कुलद्वीपांशुलामोहात्पूर्वेषां
 शौद्रयायसा॥मातुरपेक्षनयासंग्रहीतपुत्रस्यजेष्ठकनिष्ठकत्वकल्प
 नासेभवेपितृपुत्रभ्रातृपुत्राणामुपरिनसापिंरुगत्यरतःकल्पनीयं।
 तच्चधर्मप्रदीपेव्यवहाएविव।माताचेद्वयसानुनापुत्रश्चेद्वयसाधिकः॥

२७

रिपु

यदि जातस्व गोत्रे वा गृहीयात्ते स देव हि ॥ व्यवहारादर्शेऽपि ॥ राज्यार्थं
व्यवहारार्थं लोकयात्रार्थमेव च । आमुष्मिं कीर्त्तयार्थं च मुख्यार्थं भवसाग-
रात् ॥ वयसाप्यधिकं पुत्रं सुदत्तं स्वकलोद्भवं ॥ धृतिं नीतिं निपुणं बुद्धि-
मं ते यशस्विनः । स्वगोत्ररक्षकैश्चैव प्रजारक्षणं तत्परं ॥ स्वधर्मनिरतं नित्यं
पितृपिण्डप्रदं तथा ॥ एभिर्गुणैः समा युक्तं सपिण्डं वयसाधिकं ॥ स्वगो-
त्रे वा स्वकुलं जन्म ते भर्तारग्राहयेदिति ॥ जयपुरस्य धर्माधिकारी वि-
दुषो परा मर्षः ॥ ० ॥ कस्यचिदपुत्रस्य स्वर्ग्यतस्ते द्वे पन्थाव विभक्तौ धने
अभूतां तयोश्च मध्ये एका कन्या युता एका च निरपत्या उत्तरमभिधीयते ।
पतिमरणात्तरं तद्वनंतु भव्यो पत्न्यो समं सत्वं तत् एकस्याप्येव एकस्यास

त्वं निवर्धिमेवेति किंच पतिर्मेणोत्तरं पत्न्या एव सत्त्वं न दोहि त्रा देल था च या
 सवल्भः । पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथेति । वरुणमनुरपि ॥
 अत्राशयने भर्तुपात्ययेति व्रते स्थिता । पत्न्यैव दद्यात्तत्पि (ए) वरुण
 मे शेत भेत चेति । वरुणविष्णुरपि ॥ अपुत्रधने पत्न्या मिगामी तदभावे
 दुहितृगामीती । कात्यायनोपि ॥ पत्नी भर्तुधनहारी या स्यादव्यभि
 चारिणी ॥ तदभावे तु दुहिता यद्यनूहा भवेदैतंति । वरुणवहस्य
 तिरपि ॥ कुलैर्विधमा मेषु पितृमालसनाभिषु ॥ असुतस्य प्रमी
 तस्य पत्नी दद्वागहारिणीति वचनैः पत्ना एवाधिकारः ॥ पंडितर
 ल्पदीशर्म परामर्शः ॥

उक्तप्रकारकप्रश्ने उत्तरं लिख्यते ॥ सौदायिके सदा स्त्रीणां स्वातं
 त्र्यं परिकीर्तितं ॥ विक्रमे चैव दाने च यथेष्टं स्थावरेष्वपि त्येवमादि
 च नैः स्वपतिभ्रातृपुत्रसत्वेऽपि स्त्रीणां स्थावरादिदानेधिकारोऽस्ति
 यद्यपि स्थावरदत्त इत्युक्तेः ॥ स्त्रीणां स्थावरादिदानेनाधिकारस्त
 थापि सौदायिकरूपस्थावरेऽप्येवाधिकार इति पाठशालास्य प्रधा
 नमंडितकृतसिद्धांतः ॥ उक्तप्रकारकप्रश्ने स्थावरजंगमात्मकं यद्दानं
 तत्कृतब्राह्मणस्यैव न तुराशः ॥ स्वरिण ब्राह्मणे वैश्यादासीति धासी

प. २८

नं. ४४०. ६

नीलथा। गम्यांस्वरानुलोम्येनस्त्रियोनप्रतिलोमतः॥आखेवलुभु
जिष्वासुदोषस्यापरदारवत्॥इतिमिताक्षराधृतनारदवचनेन॥

भुजिष्वायां दारतादेशादिति॥

स्वराधृतनेन च॥

मनुः॥ योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहं

प्राप्तासां निश्चितं भुक्तिः सा हि यत्र वास्यपक्षिं पश्येत्तत्सर्वं विनिवर्तयेत्

साश्चेति कीर्तिर्न॥

योगशब्दः धृतवाची तेन परिक्रीतं दत्तं प्रतिग

त्तीतं निश्चितं तत्सर्वं विनिवर्तयेत्॥९॥

प्रथमः अध्यायः १६५